

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 4 kwietnia 2025 r.

Poz. 2365

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.30.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 31 marca 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1907 i 1940) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XV/93/2025 Rady Gminy Istebna z dnia 27 lutego 2025 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Istebna, obejmującego obszar wsi Jaworzynka.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała rady gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 27 lutego 2025 r. Rada Gminy Istebna podjęła uchwałę Nr XV/93/2025 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Istebna, obejmującego obszar wsi Jaworzynka.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej: *upzp*) w dniu 28 lutego 2025 r. Rada Gminy Istebna przekazała organowi nadzoru uchwałę Nr XV/93/2025 z dnia 27 lutego 2025, a w dniu 7 marca 2025 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 18 marca 2025 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Na wstępie wskazać należy, że zastosowanie w niniejszej sprawie znajduje przepis art. 67 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688 – dalej: *ustawy zmieniającej*), nakazujący sporządzenie planu miejscowego zgodnie z przepisami *upzp* **w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. w brzmieniu sprzed 24 września 2023 r.** Świadczy o tym uchwała intencyjna Rady Gminy Istebna, która została podjęta 10 maja 2018 r. W tym przypadku zastosowanie ma również art. 67 ust. 3 pkt 1 *ustawy zmieniającej*, który wskazuje, że przepisy art. 2 pkt 28-35 (dotyczące definicji nadanych zmianą ustawy), art. 15 ust. 2 pkt 6, ust. 3 pkt 11-13, art. 16 ust. 1a oraz art. 17 pkt 6, stosuje się w brzmieniu nadanym *ustawą zmieniającą*, gdy nie wystąpiono o opinie i uzgodnienia przed dniem wejścia w życie tej ustawy. O opinie i uzgodnienia wystąpiono przed 24 września 2023 r., a zatem regulacje wymienione w art. 67 ust. 3 pkt 1 *ustawy zmieniającej* stosuje się wg brzmienia obowiązującego przed zmianą przepisów. Natomiast ze względu na fakt podjęcia **uchwały intencyjnej przed 24 grudnia 2021 r.**, w tym przypadku zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. nr 164 poz. 1587 – dalej: *rozporządzenie*).

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad i trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie:

1) Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit. c *upzp* wójt, burmistrz albo prezydent miasta w procedurze sporządzania planu miejscowego występuje do stosownych organów o opinie o projekcie planu miejscowego oraz o uzgodnienie projektu planu miejscowego, a także o zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, jeżeli wymagają tego przepisy odrębne. Jak wynika z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (Dz. U. z 2024 r. poz. 82 – dalej zwana: *uogrl*) zmiana przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, sporządzonym w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Z art. 7 ust. 2 *uogrl* wynika, że ochronie podlegają:

- 1) grunty rolne stanowiące użytki rolne klas I-III – wymagają uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi,
- 2) grunty leśne stanowiące własność Skarbu Państwa – wymagają uzyskania ministra właściwego do spraw środowiska lub upoważnionej przez niego osoby, (...)
- 5) pozostałe grunty leśne – wymagają uzyskania zgody marszałka województwa wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej.

Wskazana procedura jest jednym z podstawowych elementów wymaganych w procesie przygotowywania projektu planu miejscowego, jeśli zachodzi potrzeba jej przeprowadzenia.

Analiza rysunku planu miejscowego oraz informacji zawartych na stronie internetowej <https://www.bdl.lasy.gov.pl> – Bank Danych o Lasach wykazała, że fragmenty terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami: **1 MNU1, 39 Zn, 130Zn, 41 KDW, 20 KDL, 24 KDL** oraz tereny oznaczone na rysunku planu symbolami: **87 MN2, 216 ZnL, 219 ZnL** objęte są planami urządzenia lasu. Na tych terenach dopuszczono realizację dojazdów oraz budowę sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej niezbędnej dla funkcjonowania określonej ustaleniami planu zabudowy. Natomiast w przekazanej dokumentacji formalno-prawnej brak jest wymaganych zgód dotyczących zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne dla ww. terenów.

Skoro, stosownie do przepisu art. 17 pkt 6 lit. c *upzp* wójt, burmistrz, prezydent miasta zobowiązany jest do wystąpienia o zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, to zauważyć również należy, że ustawodawca w żaden sposób nie zwolnił organu gminy z tego obowiązku. Zgoda na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych wydawana jest w trybie decyzji administracyjnej. W postępowaniu tym, właściwy do wydania decyzji organ, rozstrzyga sprawę co do jej istoty, a jego władcze rozstrzygnięcie jest podstawą do dokonania zmiany przeznaczenia gruntów rolnych lub leśnych na cele nierolnicze lub nieleśne w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Nieuzyskanie zgody oznacza więc niemożność uchwalenia planu miejscowego w zakładanym przez gminę kształcie.

W art. 7 ust. 2 *uogrl* wymieniono grunty wymagające uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne wskazując między innymi: grunty leśne Skarbu Państwa oraz pozostałe grunty leśne. W art. 2 ust. 2 *uogrl* zdefiniowano z kolei, co należy rozumieć przez grunty leśne. Gruntami leśnymi, w rozumieniu ustawy, są grunty: 1) określone jako lasy w przepisach o lasach; 2) zrekultywowane dla potrzeb gospodarki leśnej; 3) pod drogami dojazdowymi do gruntów leśnych. Natomiast zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. *o lasach* (Dz. U. z 2024 r., poz. 530), lasem jest grunt:

- 1) o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha, pokryty roślinnością leśną (uprawami leśnymi) – drzewami i krzewami oraz runem leśnym – lub przejściowo jej pozbawiony:
 - a) przeznaczony do produkcji leśnej lub
 - b) stanowiący rezerwat przyrody lub wchodzący w skład parku narodowego albo
 - c) wpisany do rejestru zabytków;
- 2) związany z gospodarką leśną, zajęty pod wykorzystywane dla potrzeb gospodarki leśnej: budynki i budowle, urządzenia melioracji wodnych, linie podziału przestrzennego lasu, drogi leśne, tereny pod liniami energetycznymi, szkółki leśne, miejsca składowania drewna, a także wykorzystywany na parkingi leśne i urządzenia turystyczne.

Gmina, w ramach wyjaśnień – pismem nr RI.6722.1.2020 z dnia 25 marca 2025 r. wskazała, że procedura zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne do *projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Istebna, obejmującego obszar wsi Jaworzynka*, została przeprowadzona wyłącznie dla użytków oznaczonych w ewidencji Ls.

Wypisy z ewidencji gruntów nie mogą być przesłanką decydującą o braku ochrony gruntów leśnych. Oznacza to, że w procedurze planistycznej organ wykonawczy gminy ma obowiązek zwrócić się o wyrażenie zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne na podstawie art. 17 pkt 6 lit. c *upzp* jeżeli są one objęte planem urządzenia lasu mimo, że w ewidencji gruntów i budynków nie zostały określone jako użytk leśny (Ls). Ustalenia planu urządzenia lasu uwzględnia się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, o czym stanowi art. 20 ust. 1 cyt. ustawy *o lasach*. Również w ewidencji gruntów i budynków uwzględnia się ustalenia planów urządzenia lasu, granic i powierzchni lasu – art. 20 ust. 2 ustawy *o lasach*. Jak stwierdzono w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 30 marca 2023 r. II SA/GI 89/23 – „... nawet w sytuacji niedokonania przez organ ewidencyjny aktualizacji ewidencji gruntów objętych planami urządzenia lasów, wymagana jest zgoda odpowiedniego organu administracji publicznej na przeznaczenie tych gruntów na cele nieleśne udzielana w trybie art. 7 u.o.g.r. W tej sytuacji brak wystąpienia przez Prezydenta Miasta o taką zgodę stanowił istotne naruszenie art. 17 pkt 6 lit. c) u.p.z.p”, Wyrok WSA w Gliwicach utrzymany został w mocy orzeczeniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 listopada 2023 r. II OSK 1615/23: „w procedurze planistycznej organ wykonawczy gminy ma obowiązek zwrócić się o wyrażenie zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne na podstawie art. 17 pkt 6 ppkt c) ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503 ze zm.), jeżeli są one objęte Planem Urządzenia Lasu mimo, że w ewidencji gruntów i budynków nie zostały określone jako użytki leśne (Ls)”.

Jak wskazano powyżej, stosownie do przepisu art. 20 ust. 1 ustawy *o lasach*, sporządzając plan miejscowy gmina ma obowiązek uwzględnić ustalenia planu urządzenia lasu. Uwzględnienie to powinno przejawiać się wystąpieniem o zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne do stosownego organu, jako warunek konieczny do wypełnienia wymogu art. 17 pkt 6 lit. c *upzp*.

W związku z powyższym ustalone w niniejszym planie miejscowym przeznaczenie terenów na gruntach leśnych wymagało uzyskania stosownych zgód, o których mowa w art. 17 pkt 6 lit. c *upzp*. Również dojazdy oraz urządzenia i sieci infrastruktury technicznej nie zaliczają się do przedsięwzięć związanych z gospodarką leśną ani rolną, a także nie są uznawane za grunty leśne ani rolne, w rozumieniu *uogrł*. Położenie m.in. podziemnej infrastruktury technicznej łączy się zazwyczaj z koniecznością trwałego usunięcia roślinności leśnej niezależnie czy będzie to gazociąg, wodociąg czy też kabel światłowodowy. Zatem dopuszczenie do realizacji ww. budowli na gruntach leśnych wymagało wyznaczenia terenów dla ich lokalizacji i uzyskania zgody właściwego organu na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Brak tych zgód stanowi naruszenie przepisów art. 7 ust. 2 *uogrł* oraz trybu sporządzania planu miejscowego poprzez pominięcie wymienionych na wstępie czynności wynikających z art. 17 pkt 6 lit. c *upzp*. w związku z art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 *uogrł*.

2) Zgodnie z dyspozycją art. 15 ust. 2 pkt 6 *upzp* w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, między innymi maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej. Natomiast przepis § 4 pkt 6 *rozporządzenia* wskazuje, że ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu.

W § 36 ust. 1 pkt 2 przedmiotowej uchwały, na terenach infrastruktury technicznej – kanalizacja, oznaczonych na rysunku planu miejscowego symbolami od 1 K do 4 K, dopuszczono lokalizację zabudowy usługowej na potrzeby selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz tymczasowego gromadzenia odpadów przed ich transportem. Dla ww. terenów w § 36 ust. 2 w zakresie zasad zabudowy i zagospodarowania terenu nie ustalono powierzchni zabudowy.

Gmina, w ramach wyjaśnień wskazała, że *przeznaczeniem terenów infrastruktury technicznej o symbolach od 1 K do 4 K są głównie sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej – kanalizacyjnej, w tym obiekty budowlane i urządzenia infrastruktury technicznej oczyszczalni ścieków wraz z zapleczem technicznym. Nie przewiduje się zabudowy na tych terenach, w szczególności, że w terenie o symbolu 1 K*

znajdują się już istniejące budynki przemysłowe. W terenach 3 K i 4 K nie ma możliwości sytuowania budynków z uwagi na niewielką powierzchnię przeznaczoną pod zabudowę.

W ocenie tut. organu nadzoru jeżeli dla terenów oznaczonych na rysunku planu miejscowego symbolami od 1 K do 4 K przeznaczeniem terenów są głównie sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej – kanalizacyjnej, w tym obiekty budowlane i urządzenia infrastruktury technicznej oczyszczalni ścieków wraz z zapleczem technicznym i nie przewiduje się na tych terenach zabudowy, jak wskazano w wyjaśnieniach, to nie należało wprowadzać dla tego terenu dopuszczenia umożliwiającego realizację takiej zabudowy. Wprowadzając natomiast dopuszczenie zabudowy usługowej, należało również określić dla niej zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu zgodnie z przepisami *upzp* i *rozporządzenia*. Nie ustalając wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu nie spełniono obowiązku wynikającego z § 4 pkt 6 *rozporządzenia*.

3) Przebieg dróg ustalany jest przez gminę w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W tym zakresie istotny jest art. 15 ust. 2 pkt 10 *upzp*, który wśród obligatoryjnych elementów planu miejscowego wymienia „zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej”. Z przepisem tym skorelowany jest § 4 pkt 9 *rozporządzenia* stanowiący, iż „ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej zawierają: a) określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją dróg i innych szlaków komunikacyjnych, b) określenie powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym”. Z przedstawionych regulacji wynika, że plan miejscowy powinien być tak skonstruowany aby była zapewniona możliwość obsługi komunikacyjnej terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Analiza załącznika graficznego wykazała, że dla części terenów nie ustalono obsługi komunikacyjnej. Dotyczy to w szczególności terenów oznaczonych symbolami: 1 RM, 2 RM, 3 RM, 4 RM, 5RM, 10 RM, 1 MN3, 3 MN3, 14 MN3, 40 MN3, 83 MN3, 94 MN3, 97 MN3, 65 MNU2.

Gmina, w ramach wyjaśnień wskazała, że *obsługa komunikacyjna terenów przytoczonych przez organ nadzoru odbywa się w następujący sposób:*

- dla terenów 1 MN3, 3 MN3, 14 MN3, 40 MN3, 83 MN3, 97 MN3, 65 MNU2, czyli terenów już usankcjonowanych i funkcjonujących w planie miejscowym przyjętym Uchwałą Nr XXXVIII/336/2002 Rady Gminy w Istebnej z dnia 9 października 2002 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Istebna, odbywa się w sposób, który jest już przyjęty dla danych przysiółków we wsi Jaworzynka (m. in. Stańki, Czadeczka Dolna, Maciejka czy Kocurzonka), prowadzą do nich lokalne dojazdy, niewyznaczone liniami rozgraniczającymi na rysunku planu; układ komunikacyjny jest utrwalony oraz funkcjonuje już od wielu lat;
- dla terenu 94 MN3 obsługa odbywa się również poprzez wytyczony lokalnie dojazd – ten sam, co do sąsiedniego terenu 29 MN3;
- dla terenów 1 RM, 2 RM, 3 RM, 4 RM, 5 RM, 10 RM obsługa odbywa się drogami transportu rolnego, dojazdami, które nie zostały wyznaczone liniami rozgraniczającymi na rysunku planu, a są dopuszczone w terenach do nich prowadzących (np. Zn).

Ponadto do określenia obsługi komunikacyjnej wyżej wymienionych terenów odnoszą się zapisy w przyjętej uchwale: „Ustala się obsługę komunikacyjną obszaru objętego planem poprzez sieć dróg publicznych KDG, KDZ, KDL, KDD, drogi wewnętrzne KDW oraz niewyznaczone na rysunku planu dojazdy, drogi rowerowe i trasy rowerowe.”.

Jak wynika więc z treści przedłożonych wyjaśnień w przedmiotowym planie miejscowym dla ww. terenów nie określono układu komunikacyjnego wraz z jego parametrami. Dodatkowo plan miejscowy w zakresie realizacji wymogu, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 10 *upzp*, powinien być tak skonstruowany, aby zapewnić możliwość obsługi komunikacyjnej wyznaczonych w nim terenów pod zabudowę. Skutkiem braku określenia powiązania z układem zewnętrznym może być *de facto* zablokowanie możliwości zagospodarowania działek albo nawet całych terenów zgodnie z ich przeznaczeniem w planie miejscowym, gdyż nie będzie możliwe zapewnienie dostępu do drogi publicznej na etapie ubiegania się o pozwolenie na budowę. Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 30 stycznia 2020 r., sygn. II SA/Wr 773/19 wskazuje, że określając obsługę komunikacyjną rada gminy ma obowiązek w sposób jednoznaczny wyznaczyć i wskazać sieci infrastruktury drogowej niezbędne dla zapewnienia obsługi komunikacyjnej. *Trudno bowiem wyobrazić sobie*

realną możliwość funkcjonowania terenów przewidzianych do zabudowy, bez dostępu do drogi publicznej, czy też bez wyznaczenia szlaków komunikacyjnych (ulic). Skoro obsługa komunikacyjna terenu [...] miała nastąpić z drogi przyległej do tego terenu, to na rysunku planu powinna być ona zaznaczona, nawet jeżeli miałyby to być drogi wewnętrzne. I nie ma tutaj również znaczenia, że gmina dopuściła na terenach sąsiednich niewyznaczone na rysunku planu dojazdy. Powyższe potwierdza również wyrok WSA we Wrocławiu 23 marca 2023 r., sygn. akt II SA/Wr 548/22, w którym wskazano, że jeżeli gmina zdecydowała się aby dany teren przeznaczyć pod zainwestowane – w tym zwłaszcza lokalizację budynków mieszkalnych (choćby była to zabudowa zagrodowa) – to nie może ograniczyć się tylko do tłumaczenia (nawet bez konkretnych zapisów w tekście planu), że dojazd do dróg publicznych (lub wyznaczonych w planie dróg wewnętrznych) zapewniony jest przez inne tereny stanowiące własność prywatną, przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową, usługową lub grunty rolne. Tak wytyczone połączenia terenu na którym dopuszczono nową zabudowę z siecią dróg publicznych jest bowiem w takiej sytuacji możliwe tylko hipotetycznie (o ile faktycznie w ogóle będzie to możliwe). (...) W szczególności nie może być ona uzależniona od późniejszej, niepewnej zgody właścicieli nieruchomości na których układ ten ma być zrealizowany.

Jeżeli więc organ gminy decyduje się w planie miejscowym przeznaczyć tereny pod zabudowę, to powinien tym obszarem zapewnić odpowiednią dostępność komunikacyjną. Organ gminy, od początku procesu projektowania, powinien rozważyć, czy istnieje możliwość wytyczenia dróg (choćby wewnętrznych) do obszarów zainwestowania, które będą znajdować się w oddaleniu od projektowanego lub istniejącego układu drogowego, a jeżeli takiej możliwości nie będzie, to należy się zastanowić nad przeznaczeniem tych terenów pod realizację nowej zabudowy. Prawodawca lokalny ma obowiązek tak ukształtować przeznaczenie terenów objętych planem, by w sposób racjonalny zapewnić dostępność komunikacyjną poszczególnych obszarów, jakie ten plan obejmuje.

Ponadto, dojazd do terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1 RM, 2 RM, 3 RM będzie musiał odbywać się poprzez drogę leśną zlokalizowaną na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 104 ZL, będącą własnością Skarbu Państwa w zarządzie Lasów Państwowych. Natomiast jak wynika z ustawy o lasach drogi leśne związane są z gospodarką leśną i wykorzystywane dla potrzeb gospodarki leśnej. W związku z powyższym w celu zapewnienia odpowiedniej dostępności komunikacyjnej tych terenów, należało wyznaczyć liniami rozgraniczającymi tereny dróg i uzyskać dla nich zgodę właściwego organu na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała Rady Gminy Istebna Nr XV/93/2025 z dnia 27 lutego 2025 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Istebna, obejmującego obszar wsi Jaworzynka, narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym przepisy, w związku, z czym wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, a zatem należało orzec, jak w sentencji.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Gminy Istebna rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Gminy Istebna.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Infrastruktury

Aleksandra KroczeK

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wiarygodny odpis pełnomocnictwa.